

Udskriftsdato: 13. august 2025 (Gældende)

Lov om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: Erhvervsmin.,\nKonkurrence- og Forbrugerstyrelsen, j.nr. 19/06399

Lov om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden¹⁾

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Loven finder anvendelse på visse former for urimelig handelspraksis, jf. §§ 3-6, der forekommer i forbindelse med salg af landbrugs- og fødevarer, hvor enten leverandøren eller køberen eller begge er etableret i Den Europæiske Union.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på tjenesteydelser nævnt i § 6, som leveres af en køber til en leverandør.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på aftaler mellem leverandører og forbrugere.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) *Landbrugs- og fødevarer:* Produkter, der er opført i bilag I til EUF-traktaten, og produkter, der ikke er opført i bilaget, men som er forarbejdet til konsum ved hjælp af produkter, der er opført i bilaget.
- 2) *Køber:* Enhver fysisk eller juridisk person uanset vedkommendes etableringssted eller enhver offentlig myndighed i EU, som køber landbrugs- og fødevarer, herunder en gruppe af sådanne fysiske og juridiske personer.
- 3) *Offentlig myndighed:* Nationale, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige organer eller sammenslutninger af en eller flere af disse myndigheder eller et eller flere af disse offentligretlige organer.
- 4) *Leverandør:* Enhver landbrugsproducent eller enhver fysisk eller juridisk person, som sælger landbrugs- og fødevarer, uanset vedkommendes etableringssted, herunder en gruppe af sådanne landbrugsproducenter eller en gruppe af sådanne fysiske og juridiske personer såsom producentorganisationer og leverandørorganisationer og disses sammenslutninger.
- 5) *Letfordærlige landbrugs- og fødevarer:* Landbrugs- og fødevarer, som på grund af deres beskaffenhed eller stadie i forarbejdningen risikerer at blive uegnet til salg inden for 30 dage efter høst, produktion eller forarbejdning.

Kapitel 2

Forbud mod urimelig handelspraksis

§ 3. I aftaleforhold, hvor leverandøren har en årlig omsætning på op til 350 mio. euro, hvor køberen har en årlig omsætning på mere end 2 mio. euro, og hvor produkterne i henhold til en leveringsaftale skal leveres regelmæssigt, er følgende former for urimelig handelspraksis forbudt:

- 1) Køberen betaler leverandøren for letfordærlige landbrugs- og fødevarer senere end 30 dage efter udløbet af en aftalt leveringsperiode, i hvilken leveringer har fundet sted, eller senere end 30 dage efter datoen, hvor det beløb, der skal betales for denne leveringsperiode, fastsættes, alt efter hvilken af de to datoer der er den seneste.
- 2) Køberen betaler leverandøren for andre landbrugs- og fødevarer senere end 60 dage efter udløbet af en aftalt leveringsperiode, i hvilken leveringer har fundet sted, eller senere end 60 dage efter datoen, hvor det beløb, der skal betales for denne leveringsperiode, fastsættes, alt efter hvilken af de to datoer der er den seneste.

Stk. 2. I aftaleforhold, hvor leverandøren har en årlig omsætning på mere end 350 mio. euro, hvor køberen har en årlig omsætning på mere end 2 mio. euro, og hvor produkterne i henhold til en leveringsaftale skal leveres regelmæssigt, er det forbudt, at køberen betaler leverandøren for landbrugs- og fødevarer senere end 60 dage efter udløbet af en aftalt leveringsperiode, i hvilken leveringer har fundet sted, eller senere end 60 dage efter datoen, hvor det beløb, der skal betales for denne leveringsperiode, fastsættes, alt efter hvilken af de to datoer der er den seneste.

Stk. 3. Med henblik på betalingsfristerne i stk. 1 og 2 skal den aftalte leveringsperiode i alle tilfælde anses for ikke at overskride 1 kalendermåned.

Stk. 4. Uanset stk. 1 og 2 regnes betalingsfristerne fra udløbet af en aftalt leveringsperiode i de tilfælde, hvor det er køberen, som fastsætter det beløb, der skal betales.

Stk. 5. Forbuddene i stk. 1 og 2 gælder ikke for følgende:

- 1) Betalinger, som en køber foretager til en leverandør inden for rammerne af skoleordningen, jf. artikel 23 i forordning (EU) nr. 1308/2013.
- 2) Betalinger, som foretages af offentlige organer, der leverer sundhedspleje, jf. artikel 4, stk. 4, litra b, i direktiv 2011/7/EU.
- 3) Betalinger i medfør af leveringsaftaler mellem leverandører af druer eller druemost til vinproduktion og deres direkte købere, forudsat
 - a) at de specifikke betalingsbetingelser for salgstransaktioner indgår i standardkontrakter, som er blevet gjort bindende af medlemsstaten i henhold til artikel 164 i forordning (EU) nr. 1308/2013 inden den 1. januar 2019, og at denne udvidelse af standardkontrakterne forlænges af medlemsstaterne fra nævnte dato uden væsentlige ændringer af betalingsbetingelserne til skade for leverandører af drue eller druemost, og
 - b) at leveringsaftalerne mellem leverandører af druer eller druemost til vinproduktion og deres direkte købere er eller bliver flerårige.

Stk. 6. Forbuddene i stk. 1 og 2 berører ikke de konsekvenser af for sen betaling og de retsmidler, der er fastlagt i direktiv 2011/7/EU, som finder anvendelse uanset de betalingsfrister, der er fastsat i denne lov. Forbuddene i stk. 1 og 2 berører heller ikke køberens og leverandørens mulighed for at aftale en værdidelingsklausul som omhandlet i artikel 172 a i forordning (EU) nr. 1308/2013.

Stk. 7. Leverandørernes og købernes årlige omsætning som omhandlet i stk. 1 og 2 forstås i overensstemmelse med artikel 3, 4 og 6 i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.

Stk. 8. Køberen kan anmode om, at leverandøren afgiver en erklæring om, hvorvidt leverandøren har en årlig omsætning på mere end 350 mio. euro, jf. stk. 2.

§ 4. I aftaleforhold, hvor leverandøren har en årlig omsætning på op til 350 mio. euro, hvor køberen har en årlig omsætning på mere end 2 mio. euro, og hvor produkterne i henhold til en leveringsaftale ikke skal leveres regelmæssigt, er følgende former for urimelig handelspraksis forbudt:

- 1) Køberen betaler leverandøren for letfordærlige landbrugs- og fødevarer senere end 30 dage efter leveringsdatoen eller senere end 30 dage efter datoen, hvor det beløb, der skal betales, fastsættes, alt efter hvilken af de to datoer der er den seneste.
- 2) Køberen betaler leverandøren for andre landbrugs- og fødevarer senere end 60 dage efter leveringsdatoen eller senere end 60 dage efter datoen, hvor det beløb, der skal betales, fastsættes, alt efter hvilken af de to datoer der er den seneste.

Stk. 2. I aftaleforhold, hvor leverandøren har en årlig omsætning på mere end 350 mio. euro, hvor køberen har en årlig omsætning på mere end 2 mio. euro, og hvor produkterne i henhold til en leveringsaftale ikke skal leveres regelmæssigt, er det forbudt, at køberen betaler leverandøren for landbrugs- og fødevarer senere end 60 dage efter leveringsdatoen eller senere end 60 dage efter datoen, hvor det beløb, der skal betales, fastsættes, alt efter hvilken af de to datoer der er den seneste.

Stk. 3. Uanset stk. 1 og 2 regnes betalingsfristerne fra leveringsdatoen i de tilfælde, hvor det er køberen, som fastsætter det beløb, der skal betales.

Stk. 4. Forbuddene i stk. 1 og 2 gælder ikke for de betalinger, som er nævnt i § 3, stk. 5, nr. 1-3.

Stk. 5. Forbuddene i stk. 1 og 2 berører ikke de konsekvenser af for sen betaling og de retsmidler, der er fastlagt i direktiv 2011/7/EU, som finder anvendelse uanset de betalingsfrister, der er fastsat i denne lov. Forbuddene i stk. 1 og 2 berører heller ikke køberens og leverandørens mulighed for at aftale en værdidelingsklausul som omhandlet i artikel 172 a i forordning (EU) nr. 1308/2013.

Stk. 6. Leverandørernes og købernes årlige omsætning som omhandlet i stk. 1 og 2 forstås i overensstemmelse med artikel 3, 4 og 6 i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.

Stk. 7. Køberen kan anmode om, at leverandøren afgiver en erklæring om, hvorvidt leverandøren har en årlig omsætning på mere end 350 mio. euro, jf. stk. 2.

§ 5. Følgende former for urimelig handelspraksis er forbudt:

- 1) Køberen annullerer ordrer på letfordærlige landbrugs- og fødevarer med så kort varsel, at en leverandør ikke med rimelighed kan forventes at finde en alternativ måde at afsætte eller anvende de pågældende produkter på. Et varsel på mindre end 30 dage betragtes altid som et kort varsel, jf. dog stk. 2.
- 2) Køberen ændrer ensidigt vilkårene i en leveringsaftale for landbrugs- og fødevarer vedrørende landbrugs- og fødevarernes leverings- eller forsyningshyppighed, leveringsmetode, leveringssted, leveringstidspunkt eller leveringsomfang, kvalitetsstandarderne, betalingsbetingelserne eller priserne, eller hvad angår levering af tjenesteydelser nævnt i § 6.
- 3) Køberen kræver betaling af leverandøren, som ikke vedrører salg af leverandørens landbrugs- og fødevarer.
- 4) Køberen kræver, at leverandøren betaler for den forringelse eller det tab eller begge dele af landbrugs- og fødevarer, der forekommer hos køberen, eller efter at ejerskabet er overgået til køberen, hvor en sådan forringelse eller et sådant tab ikke skyldes leverandørens forsømmelighed eller fejl.
- 5) Køberen nægter at give skriftlig bekræftelse af betingelserne for en leveringsaftale mellem køber og leverandør, som leverandøren har anmodet om. Dette gælder dog ikke, hvis leveringsaftalen vedrører produkter, som skal leveres af et medlem af en producentorganisation, herunder et kooperativ, til den producentorganisation, som leverandøren er medlem af, hvis denne producentorganisations vedtægter eller regler og afgørelser fastlagt i eller truffet i henhold til disse vedtægter indeholder bestemmelser, der har tilsvarende virkning som vilkårene i leveringsaftalen.
- 6) Køberen ulovligt erhverver, bruger eller videregiver leverandørens forretningshemmeligheder som omfattet af direktiv 2016/943/EU.
- 7) Køberen iværksætter handelsrepressalier eller truer hermed over for leverandøren, hvis leverandøren udøver sine kontraktmæssige eller juridiske rettigheder, herunder ved at indgive en klage til en af de håndhævende myndigheder eller ved at samarbejde med en håndhævende myndighed i forbindelse med en undersøgelse.
- 8) Køberen kræver kompensation fra leverandøren for omkostningerne ved at behandle kundeklager i forbindelse med salget af leverandørens produkter, selv om der ikke er nogen forsømmelighed eller fejl fra leverandørens side.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra b, i direktiv 2019/633/EU i behørigt begrundede tilfælde fastsætte kortere annulleringsfrister end 30 dage, jf. stk. 1, nr. 1, for specifikke sektorer.

§ 6. Følgende former for handelspraksis er alene lovlige, hvis der forinden er truffet aftale herom i klare og utvetydige vendinger i leveringsaftalen eller i en efterfølgende aftale mellem køber og leverandør:

- 1) Køberen returnerer ikkeafsatte landbrugs- og fødevarer til leverandøren uden at betale for disse ikkeafsatte produkter eller uden at betale for bortskaffelse af disse produkter.
- 2) Køberen kræver betaling fra leverandøren som betingelse for oplagring, udstilling eller anden præsentation af dennes landbrugs- og fødevarerprodukter eller tilgængeliggørelse af sådanne varer på markedet.
- 3) Køberen kræver, at leverandøren bærer alle eller en del af omkostningerne ved prisnedslag for landbrugs- og fødevarer, som sælges af køberen i forbindelse med et salgsfremstød, forudsat at køberen, inden denne iværksætter et salgsfremstød, angiver salgsfremstødsperioden og den mængde landbrugs- og fødevarer, der forventes bestilt til den nedsatte pris.
- 4) Køberen kræver, at leverandøren betaler for køberens reklame for landbrugs- og fødevarer.
- 5) Køberen kræver, at leverandøren betaler for køberens markedsføring af landbrugs- og fødevarer.
- 6) Køberen opkræver betaling fra leverandøren for personale til at indrette lokaler til salg af leverandørens produkter.

Stk. 2. Kræver køberen betaling i de situationer, der er omhandlet i stk. 1, nr. 2-6, skal køberen efter anmodning fra leverandøren give leverandøren et skriftligt overslag over betalingen pr. enhed eller de samlede betalinger. Køberen skal endvidere i situationer omfattet af stk. 1, nr. 2 og 4-6, give leverandøren et skriftligt overslag over omkostningerne og grundlaget for overslaget.

Kapitel 3

Klager over urimelig handelspraksis

§ 7. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen varetager opgaven som håndhævelsesmyndighed i forhold til reglerne om urimelig handelspraksis i denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan træffe afgørelse efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udøver sine beføjelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf i fuld uafhængighed.

§ 8. Leverandører kan indgive klager enten til den håndhævende myndighed i den medlemsstat, hvor leverandøren er etableret, eller til den håndhævende myndighed i den medlemsstat, hvor den køber, der formodes at have udøvet en forbudt handelspraksis, er etableret. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har kompetence til at håndhæve forbuddene i §§ 3-6.

Stk. 2. Producentorganisationer og andre leverandørorganisationer og disses sammenslutninger har ret til at indgive en klage efter anmodning fra en eller flere af deres medlemmer eller, hvis det er relevant, efter anmodning fra en eller flere af deres medlemsorganisationers medlemmer, hvis disse medlemmer mener, at de udsættes for en forbudt handelspraksis. Andre organisationer, der har en berettiget interesse i at repræsentere leverandører, har ret til at indgive klager efter anmodning fra en leverandør og i denne leverandørs interesse, forudsat at sådanne organisationer er uafhængige og nonprofit juridiske personer.

Stk. 3. Uanset eventuelle lovvalgsaftaler, som ville finde anvendelse på leveringsaftalen mellem parterne, er forbuddene i direktiv 2019/633/EU overordnede præceptive bestemmelser, som finder anvendelse i enhver situation, der falder inden for disse bestemmelsers anvendelsesområde. I tilfælde, hvor begge aftaleparter er etableret i Danmark, vil lovens §§ 3-6 finde anvendelse.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for indgivelse af klager, herunder om opkrævning af et klagegebyr.

§ 9. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afgør, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse i en sag, herunder om sagsbehandlingen midlertidigt eller endeligt skal indstilles. Hvis der efter Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering ikke er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse i en sag, underretter Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen klageren om begrundelsen herfor inden for rimelig tid efter modtagelsen af klagen.

Stk. 2. Hvis Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer, at der er tilstrækkeligt grundlag for at behandle en klage, indleder, foretager og afslutter styrelsen en undersøgelse af klagen inden for rimelig tid.

Stk. 3. Inden for rimelig tid efter modtagelsen af klagen underretter Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen klageren om, hvordan styrelsen agter at følge op på klagen.

Fortrolighed

§ 10. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen træffer efter anmodning herom de nødvendige foranstaltninger til passende beskyttelse af en klagers eller de i § 8, stk. 2, nævnte medlemmers eller leverandørers identitet og til passende beskyttelse af eventuelle andre oplysninger, hvis offentliggørelse efter klagerens mening vil skade klagerens eller de nævnte medlemmers eller leverandørers interesser. Klageren skal i forbindelse med en anmodning om fortrolig behandling angive alle de oplysninger, som klageren anmoder om fortrolig behandling af.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan undlade at træffe afgørelse efter §§ 3-6, hvis en sådan afgørelse indebærer en risiko for at afsløre en klagers identitet eller en risiko for at offentliggøre andre oplysninger, hvis offentliggørelse efter klagerens mening vil skade dennes interesser, og forudsat at klageren har udpeget de pågældende oplysninger i overensstemmelse med stk. 1, 2. pkt.

Kapitel 4

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beføjelser

§ 11. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan af egen drift eller på baggrund af en klage indlede og foretage undersøgelser vedrørende en mulig overtrædelse af forbuddene i §§ 3-6.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan til brug for en sådan undersøgelse pålægge købere og leverandører at fremlægge alle de oplysninger, som skønnes nødvendige for behandlingen af en sag efter denne lov eller til afgørelse af, om en urimelig handelspraksis er omfattet af lovens forbudsbestemmelser, jf. §§ 3-6.

Stk. 3. De oplysninger, som er nævnt i stk. 2, kan ligeledes kræves til brug for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens bistand til håndhævelsesmyndighederne i Den Europæiske Union med henblik på disse myndigheders anvendelse af nationale regler om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden.

§ 12. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan til brug for undersøgelser om urimelig handelspraksis foretage uanmeldte kontrolundersøgelser, der indebærer, at styrelsen får adgang til en købers eller leverandørs lokaler og transportmidler med henblik på der at gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning uanset informationsmedium. I forbindelse med en kontrolundersøgelse kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen forlange mundtlige forklaringer og forlange, at personer, der er omfattet af kontrolundersøgelsen, viser indholdet af deres lommer, tasker og lign., med henblik på at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan gøre sig bekendt med og eventuelt tage kopi af dette.

Stk. 2. Hvis en købers eller leverandørs oplysninger opbevares hos eller behandles af en ekstern databehandler, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen få adgang til den eksterne databehandlers lokaler med henblik på der at gøre sig bekendt med og tage kopi af oplysningerne, jf. stk. 1. Adgangen forudsætter, at det ikke er muligt for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen at få adgang til de pågældende oplysninger direkte fra den køber eller leverandør, som er genstand for kontrolundersøgelsen.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kontrolundersøgelser, jf. stk. 1 og 2, kan kun finde sted efter indhentet retskendelse og mod behørig legitimation.

Stk. 4. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indsamle en kopi af dataindholdet fra elektroniske medier, der er omfattet af kontrolundersøgelsen, med henblik på efterfølgende at gennemgå kopien. De indsamlede data skal forsegles eller på anden måde sikres mod læsning, inden kontrolundersøgelsen af-

sluttes. Den, der er genstand for kontrolundersøgelsen, kan kræve, at denne selv eller en af denne udpeget repræsentant overværer, at de indsamlede data gøres tilgængelige for læsning, og at styrelsen gennemgår det indsamlede materiale. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har pligt til senest 40 hverdage efter kontrolundersøgelsens afslutning at give en kopi af de oplysninger, som styrelsen måtte have taget fra de indsamlede data, til den, der er genstand for kontrolundersøgelsen, jf. dog stk. 7. Når gennemgangen af de indsamlede data er gennemført, skal dataene sikres mod læsning. De indsamlede data skal slettes, hvis styrelsen vurderer, at materialet ikke indeholder beviser for en overtrædelse af forbudsbestemmelserne, jf. §§ 3-6. Beslutter Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen at fortsætte behandlingen af sagen, skal de indsamlede data slettes, når sagen er endeligt afgjort.

Stk. 5. Hvis en købers eller leverandørs forhold gør, at det ikke er muligt for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen samme dag, som kontrolundersøgelsen foretages, at få adgang til eller tage kopi af oplysningerne, jf. stk. 1, 2 og 4, kan styrelsen forsegle de relevante lokaler, transportmidler og oplysninger i op til 3 hverdage herefter, jf. dog stk. 7.

Stk. 6. Under samme betingelser som i stk. 5 kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen medtage de oplysninger eller det medium, hvorpå oplysningerne befinder sig, med henblik på kopiering. Det materiale, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har taget med, skal sammen med et sæt kopier af de oplysninger, som styrelsen har taget til brug for en nærmere gennemgang, tilbageleveres til den pågældende senest 3 hverdage efter kontrolundersøgelsen, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Fristerne i stk. 4-6 kan i særlige tilfælde forlænges.

Stk. 8. Politiet kan yde bistand ved udøvelsen af beføjelserne efter stk. 1, 2 og 4-6. Erhvervsministeren kan efter aftale med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 9. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan foretage kontrolundersøgelser for at yde bistand til en håndhævelsesmyndighed i en medlemsstat i Den Europæiske Union i forbindelse med denne myndigheds anvendelse af nationale regler om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevarerforsyningskæden. Stk. 1-8 finder tilsvarende anvendelse.

§ 13. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan til andre håndhævelsesmyndigheder i Den Europæiske Union under forbehold om gensidighed videregive oplysninger, som er omfattet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tavshedspligt, og som er nødvendige for at fremme håndhævelsen af disse myndigheders nationale regler om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevarerforsyningskæden.

Stk. 2. Ved videregivelse af oplysninger til andre håndhævelsesmyndigheder i Den Europæiske Union i medfør af stk. 1 skal Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen betinge videregivelsen af, at oplysningerne

- 1) er undergivet tilsvarende tavshedspligt hos modtageren,
- 2) udelukkende anvendes til det formål, som er fastsat i direktiv 2019/633/EU, og
- 3) kun kan videregives med udtrykkeligt samtykke fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og kun til det formål, som samtykket omfatter.

§ 14. Fastslår Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, at en køber har overtrådt et forbud, der er nævnt i §§ 3-6, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udstede et påbud til den pågældende om at ophøre med den ulovlige handelspraksis.

§ 15. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelser efter denne lov kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelser efter denne lov kan indbringes for domstolene, senest 8 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Finder indbringelse ikke sted inden for fristen, er styrelsens afgørelse endelig.

Offentlighed

§ 16. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder ikke for sager og undersøgelser efter denne lov. Virksomheder har dog i henhold til princippet i § 8 i lov om offentlighed i forvaltningen ret til egenaces i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse efter denne lov, med undtagelse af oplysninger om en anden virksomheds tekniske indretninger, tekniske fremgangsmåder og drifts- og forretningsforhold eller andre fortrolige oplysninger. §§ 13 og 15 om notatpligt og journaliseringspligt i lov om offentlighed i forvaltningen gælder endvidere for sådanne sager. 1. og 2. pkt. gælder tillige, når oplysninger tilvejebragt efter denne lov er videregivet til en anden forvaltningsmyndighed.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen offentliggør følgende, jf. dog stk. 3:

- 1) Afgørelser om påbud meddelt i medfør af § 14.
- 2) Domme, bødevedtagelser eller et resumé heraf, hvor der med henvisning til § 19 idømmes bødestraf eller vedtages en bøde.
- 3) Domme i retssager om sager efter denne lov, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er part.

Stk. 3. Ved offentliggørelse efter stk. 2 kan oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter og drifts- og forretningshemmeligheder, ikke offentliggøres, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningerne angår.

§ 17. Reglerne om oplysningspligt og indsichtsret i artikel 13-15 i databeskyttelsesforordningen finder i forhold til kontrolundersøgelser i medfør af § 12 alene anvendelse på de data, der er udvalgt i medfør § 12, stk. 4, 4. pkt.

Kapitel 5

Straffebestemmelser

§ 18. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til den, der undlader at give de oplysninger, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kræver efter § 11, stk. 2.

§ 19. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, kan den køber, der overtræder de i §§ 3-6 nævnte forbud, eller den køber, der undlader at efterkomme et påbud meddelt i medfør af § 14, straffes med bøde.

Stk. 2. Ved udmåling af bøder efter denne lov skal der tages hensyn til overtrædelsens art, varighed, gentagne karakter og grovhed og den juridiske persons globale koncernomsætning.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 20. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan i sager om overtrædelse af denne lov i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter denne bestemmelse.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning. Vedtagelsen har samme virkning som en dom.

Kapitel 6

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 21. Loven træder i kraft den 1. juli 2021.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på leveringsaftaler, der indgås efter den 1. juli 2021.

Stk. 3. Leveringsaftaler, der er indgået inden den 1. juli 2021, skal være bragt i overensstemmelse med denne lov senest den 30. april 2022.

Kapitel 7

Territorialbestemmelser

§ 22. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Givet på Amalienborg, den 27. april 2021

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Simon Kollerup

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/633/EU af 17. april 2019 om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden, EU-Tidende 2019, nr. L 111, side 59.